

ת"פ 61192/05/19 - מדינת ישראל - פמ"ד נגד ג.ג.ב.ש.א, א.ב.מ.כ

בית משפט השלום בבאר שבע

ז' אייר תשפ"א
19 אפריל 2021

ת"פ 61192-05-19 מדינת ישראל נ' א' ואח'

לפני מאשימה
כב' השופט רון סולקין
מדינת ישראל - פמ"ד
ע"י ב"כ עו"ד דניאל גלעד
נגד
נאשמים
1. ג.ג.ב.ש.א
2. א.ב.מ.כ
ע"י ב"כ עו"ד אורי בן נתן

החלטה בטענה מקדמית
(ביטול כתב אישום מחמת הגנה מן הצדק)

נגד הנאשמים, הוגש כתב אישום המייחס להם עבירות כדלקמן:

- פגיעה בפרטיות, בניגוד לסעיף 2(1) ביחד עם סעיף 5 לחוק הגנת הפרטיות, תשמ"א - 1981 (להלן: "**חוק הגנת הפרטיות**");
- האזנת סתר שלא כדין, בניגוד לסעיף 2(א) לחוק האזנות סתר, תשל"ט - 1989 (להלן: "**חוק האזנות סתר**").

על פי עובדות כתב האישום, מיוחס לנאשמים, כי מספר חודשים לפני חודש יולי 2018, הטמינו מכשיר הקלטה בתיקו של קטין, יליד אוגוסט 2014 (הקטין הוא בנה של הנאשמת 1 ואילו הנאשם 2 הוא גיסה של הנאשמת 1), וזאת על מנת לעקוב אחר המתלונן, אבי הקטין, שהוא בן זוגה לשעבר של הנאשמת 1, ולחשוף פגיעות, לכאורה, מצדו של אבי הקטין - בקטין.

המכשיר הוטמן מספר רב של פעמים, על ידי כל אחד מהנאשמים.

טרם מסירת המענה, טענה ההגנה, כי יש לבטל את כתב האישום מחמת "הגנה מן הצדק" כאשר נטען, כי כתב האישום הוגש בדרך של "אכיפה בדרנית", אך למעשה, מקריאת טענות ההגנה עולה, כי הטענה היא, לפגמים בשיקול דעת התביעה בנוגע להגשת כתב האישום, אשר, על פי הנטען, הוגש בניגוד למדיניות התביעה הכללית, כפי שבאה ידי ביטוי בהנחיית פרקליט המדינה 2.35 (להלן: "**הנחיית פרקליט המדינה**"), שענינה "מדיניות פתיחה בחקירה והעמדה לדין

עמוד 1

בגין תיעוד קולי או ויזואלי של מטפל בקטין או בחסר ישע ללא הסכמת המתועדים ושימוש בתוצרים אלה בהליך פלילי".

לטענת ההגנה, על פי הנחיה זו, במקרה שבו נערכה האזנה על ידי מי שהוא אפוסטרופוס לקטין או לחסר ישע, והאזנת הסתר יועדה לשיחות שחסר הישע הוא צד להן, או לקלוט דברים או מעשים שנעשו בחסר הישע - ייסגר התיק בעילה של "היעדר אשמה" וזאת מחמת העובדה, שהאפוסטרופוס נכנס בנעליו של חסר הישע.

סעיף אחר בהנחיה קובע, כי במקרה שבו נערכה האזנה אסורה בתום לב, בעקבות חשש המבוסס על אינדיקציות ממשיות, שנעברות עבירות כלפי הקטין או חסר הישע - ואם הגורם המאזין פעל במידתיות והתכוון אך לחשיפת עבירות - ייסגר התיק בעילה של "היעדר ענין לציבור".

עוד נטען, כי מתקיים בענינו, החריג הנקוב בסעיף 18(ב) לחוק הגנת הפרטיות, על פיו - תהיה זו הגנה טובה נגד אישום בהתאם לחוק האמור, אם הפגיעה כאמור נעשתה בנסיבות, שהיתה מוטלת על הפוגע חובה חוקית או מוסרית לעשותה.

בתגובת התביעה נטען, כי הטענה המקדמית הוגשה בשיהוי רב; כי כוונת ההנחיה המדוברת, אינה למצב בו הורה מקליט הורה אחר ללא ידיעתו והסכמתו, תוך ניצול שהות הילד אצלו, ותוך פגיעה חמורה בפרטיותו; כי ההנחיה אינה גורפת; כי הנטל להוכחת ההגנות בפלילין רובץ על כתפי ההגנה; כי ההאזנות נערכו במספר רב של מועדים; וכי דין הטענות להתברר במהלך שמיעת ההליך.

בתשובה לתגובת התביעה, טענה ההגנה, כי הטענה המקדמית הוגשה בטרם נמסר המענה.

ההגנה ביקשה, כי בית המשפט יקבע דיון בטענה המקדמית.

לאחר עיון בבקשה, בתגובה ובתשובה - מוצא בית המשפט, כי הגם שההגנה העלתה טענות בעלות משקל - הרי לא ניתן להכריע בהן, בשלב הדיוני הנוכחי, אלא - ההכרעה בהן תהיה, ככל שהדבר ידרש, כחלק אינטגרלי משמיעת ההליך העיקרי.

זאת, היות שההגנות הקבועות בדיון, וכן החריגים הקבועים בהנחית פרקליט המדינה דלעיל, דורשים קביעת ממצאים עובדתיים בטרם החלטם.

בין היתר, נדרש לבחון האם התקיים חשד משמעותי לפגיעה כלשהי בקטין; האם החשד היה במידה כזו, שהצדיק ההאזנה האמורה; האם היקף ההאזנות שנערך היה מידתי ביחס לחשד; האם פעלו הנאשמים בתום לב (ובמסגרת זו, האם ייעודה היחידי של ההאזנה היה חשיפת עוולות לכאורה כלפי הקטין); האם הנאשמת 1 היתה האפוסטרופא היחיד על הקטין ומה היה גדר חובות ההורים כלפיו בהתאם להוראות הליך הפירוד ביניהם.

ממצאים כאלה - לא יהיה בידי בית המשפט לקבוע בשלב הדיוני הנוכחי.

לאור המפורט - לא מצא בית המשפט לקבוע דיון פרטני בנוגע לטענה המקדמית ולשלב הדיוני הנוכחי - מורה על דחיית הבקשה לביטול כתב האישום.

ההגנה תגיש, בתוך 14 ימים מהיום, מענה מפורט בכתב, לרבות, התייחסות לגדר הכפירה; טענת אליבי; קבילות האמרות; רשימת העדים שמתבקשת חקירתם.

המזכירות תשגר עותק ההחלטה לצדדים ותעקוב.

ניתנה היום, ז' אייר תשפ"א, 19 אפריל 2021, בהעדר הצדדים.